

Sygn. akt III C 1398/19

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2019r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca:	sędzia Grażyna Sienicka
-----------------	-------------------------

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2019r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Gminy M. S. Zarząd (...)

w S.

przeciwko I. K. (1)

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej I. K. (1) na rzecz powódki Gminy M. S. Zarząd (...) w S. kwotę 14 561,43 (czternastu tysięcy pięciuset sześćdziesięciu jeden złotych czterdziestu trzech groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 12 464,30 (dwunastu tysięcy czterystu sześćdziesięciu czterech złotych trzydziestu groszy) od dnia 6 marca 2019 roku;

- 2 097,13 (dwóch tysięcy dziewięćdziesięciu siedmiu złotych trzynastu groszy) od dnia 25 marca 2019 roku;

2. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądza od pozwanej na rzecz powódki koszty procesu w kwocie 3 438 (trzech tysięcy czterystu trzydziestu ośmiu) złotych;

4. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia Grażyna Sienicka

Sygn. akt III C 1398/19

UZASADNIENIE

w postępowaniu zwykłym

25 marca 2019r. powódka Gmina M. S. w S. wniosła

o zasądzenie od I. K. (1) kwoty 18 782,12 zł.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że jest właścicielką lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...).

Umowa została skutecznie wypowiedziana, stąd pozwana zajmuje lokal bezumownie.

Na posiedzenie wyznaczone na dzień 25 września 2019r. pozwana nie stawiła się.
Na posiedzeniu w dniu następnym Sąd wydał wyrok zaoczny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Gmina M. S. w S. jest właścicielką lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...).

8 sierpnia 2007r. została zawarta umowa najmu powyższego lokalu z I. K. (2).

Najemczyni zaprzestała regulowania należności wynikających z umowy najmu.

Wezwaniem do zapłaty z grudnia 2012 roku wynajmujący wezwał najemczynię do uregulowania należności z tytułu czynszu i innych opłat za zajmowany lokal mieszkalny.

Pismem z dnia 5 kwietnia 2013r. Gmina wypowiedziała umowę najmu lokalu mieszkalnego przy ul. (...). W piśmie tym wskazano, że okres wypowiedzenia wynosi 1 miesiąc i kończy się dnia 31 maja 2013 roku.

I. K. (1) mieszka w lokalu przy ul. (...) w S..

Zadłużenie z tytułu zajmowania ww. mieszkania, za okres od 1 września 2015 roku do lutego 2019r. wynosi 18 782,13 złotych, w tym 16 685 zł tytułem należności głównej i 2 097,13 zł tytułem odsetek, naliczonych od dnia 1 kwietnia 2016r.

Zaległość do marca 2016r. wyniosła 4 220,70 zł.

Niesporne.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo okazało się częściowo uzasadnione.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił przepis art. 18 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy o zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 1610), zgodnie z którym osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie, przy czym osoby uprawnione do lokalu zamiennego albo socjalnego, jeżeli sąd orzekł o wstrzymaniu wykonania opróżnienia lokalu do czasu dostarczenia im takiego lokalu, opłacają odszkodowanie w wysokości czynszu albo innych opłat za używanie lokalu, jakie byłyby obowiązane opłacać, gdyby stosunek prawny nie wygasł.

Zgodnie z i art. 118 k.c. , w brzmieniu nadanym mu ustawą z dnia 13 kwietnia 2018r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018r. poz. 1104), z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne. Po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi.

Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

Ustawa z dnia 13 kwietnia 2018r. , nowelizująca kodeks cywilny, zawiera jedynie szcątkowe przepisy intertemporalne, w tym art. 5 ust. 5 stanowiący, że roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie nowelizacji ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym przepisami znowelizowanymi. Oznacza to, że w każdej obecnie toczącej się sprawie przeciwko konsumentowi sąd z urzędu rozważy, czy roszczenie uległo przedawnieniu.

Przed ww. nowelizacją rozważenie stanu przedawnienia następowało na skutek aktywności strony pozwanej, polegającej na podniesieniu zarzutu przedawnienia. Aktualnie uwzględnienie przedawnienia następuje bez potrzeby podejmowania przez pozwanego aktywności w tym zakresie.

Zgodnie z art. 5 ust. 4 ustawy nowelizującej roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

W związku z powyższym nie budzi wątpliwości, że od dnia wejścia w życie ustawy nowelizującej, tj. od dnia 9 lipca 2018r. Sąd z urzędu ma obowiązek zbadać, czy roszczenia kierowane przeciwko konsumentom nie uległy przedawnieniu, a w przypadku stwierdzenia, że przedawnienie roszczenia nastąpiło - jest zobowiązany oddalić powództwo.

W analizowanej sprawie Sąd uznał, że pozwana, będąca najemczynią lokalu, wynajmowanego jej przez Gminę, spełnia przesłanki do dokonania przez Sąd oceny żądania w świetle przepisów regulujących przedawnienie roszczenia i uznał za przedawnioną część roszczenia, jaka stała się wymagalna w okresie przekraczającym trzy lata od złożenia pozwu tj. przed dniem 25 marca 2016r. Ta część żądania zamykała się kwotą 4 220,70 zł i w tym zakresie Sąd powództwo oddalił.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd miał na względzie, wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. , zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca spór ma obowiązek zwrócić przeciwnikowi koszty jakie poniósł on w związku ze skierowaniem sprawy na drogę sądową.

Sąd uwzględnił żądanie zasądzenia na rzecz powódki kosztów postępowania proporcjonalnie do zakresu w jakim żądanie pozwu zostało uwzględnione.

Sędzia Grażyna Sienicka

ZARZĄDZENIE

S., dnia 30 grudnia 2019 r.

1. Odnotować.
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki.
3. Opublikować orzeczenie w Portalu Orzeczeń. Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie
4. Wykonać zarządzenie w terminie 7 dni.
5. Przedłożyć akta z pismem lub za 21 dni.

Sędzia Grażyna Sienicka